

Προτρέποντας προς τη δικαιοσύνη

Κλειδιά εδάφια: «Αν λέμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν είναι μέσα μας. Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, είναι πιστός και δίκαιος για να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία».
1 Ιωάννης 1:8,9

Επιλεγμένα εδάφια:
1 Ιωάννης 1:5-10; 2:1-8

Οι μελετητές υποθέτουν ότι αυτή η επιστολή γράφτηκε γύρω στο 90 μ.Χ. Μέχρι τότε ο Χριστιανισμός είχε αποκτήσει σημαντική σημασία και οι πιστοί ήταν διασκορπισμένοι σε όλο τον κόσμο των εθνών. Πολλά στοιχεία του Χριστιανισμού τον έκαναν ελκυστικό στους Έλληνες φιλοσόφους της εποχής. Ωστόσο, αυτοί προσπάθησαν να τον συνδυάσουν με τις ειδωλολατρικές φιλοσοφίες τους και πολλοί έγιναν οι λεγόμενοι «χριστιανοί φιλόσοφοι». Αυτό, όπως προειδοποίησε ο

απόστολος Παύλος, ήταν «αντίθετο στις ιδέες της ψευδώς αποκαλούμενης γνώσης». 1 Τιμόθεο 6:20

Η επιστολή του Ιωάννη γράφτηκε για να ενδυναμώσει τους χριστιανούς ενάντια σε αυτές τις ανατρεπτικές διδασκαλίες των φιλοσόφων. Ο τους προέτρεψε να κρατήσουν σταθερά μόνο τις διδασκαλίες του Ιησούς και των αποστόλων και να θεωρήσουν αυτές τις φιλοσοφικές διδασκαλίες ως ψέματα. Όλοι αυτοί οι ψευδοδιδάσκαλοι έπρεπε να θεωρούνται εκπρόσωποι των «πολλών αντίχριστων», ή αντιπάλων του Χριστού, για τους οποίους ο Απόστολος Ιωάννης προειδοποίησε ότι «ακόμα και τώρα» υπάρχουν στον κόσμο. 1 Ιωάννη 2:18

Ο σκοπός του Ιωάννη όταν έγραψε αυτή την επιστολή ήταν να τους παρακινήσει να ζήσουν με δικαιοσύνη: «Σας γράφω, μικρά παιδιά, επειδή οι αμαρτίες σας έχουν συγχωρεθεί για χάρη του ονόματός του. Σας γράφω, πατέρες, επειδή έχετε γνωρίσει αυτόν που είναι από την αρχή. Σας γράφω, νέοι, επειδή έχετε υπερνικήσει τον πονηρό. Σας γράφω, μικρά παιδιά, επειδή έχετε γνωρίσει τον Πατέρα. Σας έγραψα, πατέρες, επειδή έχετε γνωρίσει αυτόν που είναι από την αρχή. Σας έγραψα, νέοι, επειδή είστε δυνατοί, και ο λόγος του Θεού μένει μέσα σας, και έχετε υπερνικήσει τον πονηρό». 1 Ιωάννης 2:12-14

Την εποχή που γράφτηκε αυτό το κείμενο, ο απόστολος Ιωάννης ήταν αρκετά μεγάλος σε ηλικία. Είχε γίνει πολύ ήρεμος λόγω των εμπειριών του και έτσι μιλούσε με μεγάλη τρυφερότητα τόσο στους ώριμους όσο και στους νέους στην πίστη. Επιθυμούσε να συνειδητοποιήσουν τη σημαντική ευθύνη να απέχουν από την αμαρτία, να συνεχίζουν στην αγάπη του Θεού και έτσι να ωριμάζουν στον Χριστό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πλειονότητα των χριστιανών δεν βιώνει ποτέ την πληρότητα της χαράς, της ειρήνης και της ευλογίας που θα μπορούσαν να έχουν. Πολλοί αρκούνται στις πρώτες αρχές της διδασκαλίας του Χριστού και, ως «βρέφη», δεν προχωρούν περαιτέρω στην πλήρη ανάπτυξη αυτών των αρχών με θυσία και υπηρεσία. (1 Κορινθίους 3:1). Ο Ιωάννης επιθυμούσε να διεγείρει το μυαλό και την καρδιά των πιστών ώστε να εκτιμήσουν και να χρησιμοποιήσουν τα προνόμιά τους στον Χριστό, ώστε με αυτόν τον τρόπο να μεγαλώσουν και να αναπτυχθούν σε αυτόν.

«Αυτό που ήταν από την αρχή, αυτό που ακούσαμε, αυτό που είδαμε με τα μάτια μας», από την αρχή του έργου του Ιησού, ήταν η μαρτυρία του Ιωάννη. (1 Ιωάννης 1:1). Αυτός και οι άλλοι απόστολοι είχαν δει τον Χριστό στη ζωή και στο θάνατό του· τον είδαν μετά την ανάστασή του· ήξεραν ότι αυτά τα

πράγματα ήταν αληθινά. Οι απόστολοι υπέφεραν την απώλεια όλων των πραγμάτων για να κηρύξουν το λόγο της Αλήθειας. Φιλιππησίους 3:8

Η μαρτυρία στην οποία βασίζεται η χριστιανική πίστη δεν είναι ανθρώπινη, αλλά θεία. Ο άνθρωπος δεν είχε καμία αξιόλογη μαρτυρία για αυτό το θέμα μέχρι που μίλησε ο Θεός, πρώτα μέσω του Ιησούς και μετά μέσω των αποστόλων. Επειδή είδαν και γνώρισαν τον Ιησού, έχουμε την βέβαιη μαρτυρία τους, και η «μαρτυρία τους είναι αληθινή». Ιωάννης 21:24